

gen. Men det er den Ensidighed, der har bevirket, at „til Trods for alt det ærlige og uegennyttige Arbejde, som Kvindestemmerettens Forkæmpere — baade Mænd og Kvinder — i mange Aar har ydet for at vække Interesse hos Kvinderne selv for denne Sag“, har nogle Kvinder desværre endnu kun grumme lidt Forstand paa de Goder, som Stemmeretten vil bringe dem.

Vibeke Salicath.

Vore Søsteforeninger.

En „Pyrrhussejr“?

Som det vil være vore Læsere bekendt, afholdt den finske Kvindesagsforening „Union“ den 7. Novbr. 1904 et Møde angaaende Kvindernes politiske Valgret. I dette Møde nægtede „Finsk Kvinnoförening“ at deltage og motiverede denne Vægring derved, at de allerede havde nedsat et Udvalg, der blandt andet skulde arbejde for Valgretssagen, og at dette Udvalg i Foraaret 1904 havde udarbejdet 7 Petitioner, blandt hvilke een gik ud paa at skaffe Kvinder Valgret paa samme Vilkaar som Mænd. „Kvinden og Samfundet“ indeholder i sit Nummer af 6. Februar 1905 en Redegørelse af „Finsk Kvinnoförenings“ Standpunkt i denne Sag, forfattet af Foreningens Formand, Elin Sjöström, som samtidig finder Anledning til at betegne ovennævnte Møde i den radikale Kvindeforening som „en Pyrrhussejr“. Mod denne Betegnelse protesterer Anna Lundström, Helsingfors, nu i sidste Hefte af Tidsskriftet „Nutid“, den radikale Forenings Organ. Anna Lundström forstaar ikke, hvorledes man kan kalde dette Diskussionsmøde, der var besøgt af ca. 1000 Kvinder og desuden gennem Breve og Telegrammer fik Vidnesbyrd om over 1100 Kvinders Tilslutning rundt om i Landet, en Pyrrhussejr. Der er tværtimod Grund til at tro, at Mødet har haft stor Betydning ved at vække Interesse for Sagen. At det virkelig har bidraget dertil, derom vidner de mange Valgretsmøder, som siden efter er afholdt i Landet.

Wisbechs liberale Kvindeforening.

I Byen Wisbech i det vestlige Mellemengland findes der en liberal Kvindeforening, der arbejder ivrigt for at skaffe liberale Kandidater ind i Parlamentet eller i kommunale Stillinger. Forenin-

gen stiftedes i 1889 og havde til at begynde med c. 70 Medlemmer, medens den nu har op imod 300. Den arbejder paa den Maade, at dens Medlemmer — endnu udelukkende Kvinder — opmuntrer deres Mænd og mandlige Slægtninge og Venner til at stemme paa fremskridtsvenlige Kandidater. Foreningen har været til stor Støtte for det liberale Parti, hvilket navnlig skyldes Komiteens Ihærdighed; hvert Komiteemedlem har nemlig et vist Distrikt under sig, i hvilket hun skal føre Tilsyn med Foreningsmedlemmernes Arbejde for Sagen.

For en Maanedstid siden afholdtes det aarlige Møde, til hvilket der havde indfundet sig næsten alle Medlemmerne foruden en hel Del Mænd af det liberale Parti. Før det egentlige Mødes Begyndelse afholdtes der for Medlemmerne et Festmaal-tid, hvortil c. 230 havde meldt sig, medens de øvrige Deltagere i Mødet muntrede sig med, inden Talerne begyndte, at afsynge Frihandelssange til Klaverakkompagnement. Mellem de paafølgende Taler foredroges Musiknumre, afvekslende Klaver, Violin og Sang. Den nysudvalgte Præsident, Foreningens hidtidige Sekretær, Miss Alexandrina Peckover, indledte Mødet med en Tale, hvori hun efter at have gjort Rede for Foreningens Dannelse og Vækst, udtalte som sin Overbevisning, at skattepligtige Kvinder burde have Valgret og Valgbarhed, selv om det muligvis, i det mindste i Begyndelsen, vilde styrke det konservative Parti, der havde mange ivrige Tilhængere blandt Kvinderne. Dernæst angreb hun den chamberlainske Toldpolitik, idet hun hævdede — og hun gik ud fra, at alle de tilstedeværende var enige med hende — at Frihandelssystemet, og kun dette, kunde skaffe den engelske Befolkning ordentlige Livsvilkaar. — Endelig opfordrede hun de tilstedeværende til af al Kraft at modarbejde et i Overhuset indbragt Lovforslag om Indførelsen af Militærøvelser i Drengeskolerne; Børnene skulde ikke allerede i Skolen lære at tilintetgøre, men snarere at bevare Menne-skeliv. Hun sluttede med at udtale et grundet Haab om en snar Sejrr for det liberale Parti.

Senere paa Aftenen havde Miss Balfour Ordet. I Begyndelsen af sin Tale ytrede hun sin Glæde over, at liberale Mænd hele Verden over var begyndt at komme paa andre end de gammel-dags Tanker m. H. t. Kvinders Deltagelse i det offentlige Liv — det talte til Ære for Mændene, da det viste, de var i Færd med at blive kloge! — Den øvrige Del af hendes Tale formede sig som et meget krast Angreb paa Balfours og Chamberlains Politik: de kunde med god Samvittighed sige om sig selv: „Det, vi ikke burde have gjort, har vi gjort, og det, vi burde have gjort, har vi undladt at gøre; der er ingen Sundhed i os“. Hun var fuld af Harme over den sydafrikanske Krig, som de havde skaffet Landet paa Halsen, og hun kritise-